

Baglyos nonszensz

Written by Sóvári Szeréna

Mióta Bölcs Madár a Bagoly?

(kanadai népmese nyomán)

Kanadának rengetegén,
órjás fáknak mély, mély ölén,
hol fújdogál a hideg szél,
volt ott egy tó, egy igen mély.

Az a vadon igen sűrű,
órjás fáknak sok a gyűrű;
az ember mégis behatolt,
az indián, valamikor.

Ők mesélik, talán látták,
amikor az utat járták -
Élt rég ott bent egy szép bagoly,
igen hiú, szép, szép bagoly.

Hiúságáról volt híres,
egész külseje volt míves:
karcsú nyaka, hosszú csőre,
fínom, nyakigláb őkelme.

Baglyos nonszensz

Written by Sívári Szeréna

Minden nap azt elhuhogta,
szépségétől nincsen nyugta;
tán szerelmes volt magába,
fénylő tollas bundájába?

Hideg tónak sima tükre,
magát ott vette szemügyre:
Szép a nyakam és a csőröm,
hosszú lábam, tollas szőröm,

talán én még szebb is vagyok,
mint a bundás jó rokonok.

Ez a tükör csak az enyém,
Fel ne zavard te bundás nép!

A király egy nagy medve volt,
ilyen dumán jót kacagott.
Meglátod egyszer megjáród,
ha ezt gyorsan fel nem hagyod!

Mély tónak sötét fenekén
vén vidra élt, egy igen vén.
Öreg is volt, tán vak is volt,

Baglyos nonszensz

Written by Sívári Szeréna

de baglyunknál több esze volt.

Elképesztő hiúság ez,

dünnögött a vén bölcselet:

Leckét adni, hogy lehetne,

hogy ne legyen megijedve?

Csak annyira ijesszem meg,

szerénységgel ő többre megy,

ha belátná őkegyelme,

uhu királynő lehetne.

Akkor feltette magába,

feljebb úszik, hogy meglássa

őt e szépséges leányzó,

királyfiról ábrádozó.

Kiskegye ott fészülködött,

úgy megijedt, hogy megszökött,

jó messze szállt a tükörtől,

beteg lett, mert a gyönyörtől,

mit abban szokott volt látni,

Baglyos nonszensz

Written by Sívári Szeréna

nem tudott ő már megválni.

Ha belehal is visszamegy,

szebb már nem lehet, egyre megy.

A vén vidra búslakodott,

társ't ő sose találhatott -

Hát hiú volt az ostoba,

de velem volt rostokomba.

Jaj mit tettem, ó én szamár,

jól odább állt az a madár!

Istenem csak vissza jönné,

úgy szorítanám keblemre!

Másnap az ostoba liba,

a tóhoz ment nagy suttyomba;

úgy megörült a vén vidra,

össze-vissza szorította.

Így lett olyan törpe mint ma.

A szeme nagyra kigúvadt,

tollazata borzas maradt.

Azóta csak bölcsekedik,

Baglyos nonszensz

Written by Sívári Szeréna

éjjel eszik, nappal pedig...

úcsörög az odvas ágon --

nincs más gondja a világon.

Juharfalva, 2007 május 19